

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/233/2018
Identifikačné číslo spisu:	2315215777
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2019
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2315215777.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanej K. G., trvale bytom v F., o zaplatenie 3.859,53 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 17C/460/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. júna 2018 sp.zn. 23Co/283/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. V danom spotrebiteľskom spore sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala plnenia zo zmluvy o úvere.
2. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. marca 2017 č.k. 17C/460/2015-83 zamietol žalobu ako celok a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.
3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. júna 2018 sp.zn. 23Co/283/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia uplatnených úrokov a poplatkov potvrdil; vo zvyšku (v časti uplatnenej istiny, úroku z omeškania a vo výroku o trovách konania) potom rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v takejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
4. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu a to výslovne len proti jeho potvrdzujúcemu výroku podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. c/ Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Podľa jej názoru napádané rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).
5. Žalovaná dovolací návrh nepodala.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namiesto takýto postup (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) uvádza nasledovné :

7. Žalobkyňa vyvodzuje prípustnosť jej dovolania z § 421 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 422 ods. 1 C.s.p. však dovolanie podľa § 421 ods. 1 (C.s.p.) nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Podľa § 422 ods. 2 C.s.p. potom na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

9. Na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 6. júna 2019, bolo prijaté uznesenie, v zmysle ktorého bolo v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky (ako R 29/2019) uverejnené uznesenie najvyššieho súdu z 24. júla 2018 sp.zn. 6 Cdo 80/2017 s touto právnou vetou: „Znížený majetkový cenzus (§ 422 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku) sa v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ“. To znamená, že ak je dovolateľom neúspešný dodávateľ, vzťahuje sa na prípustnosť jeho dovolania ustanovenie § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

10. Na právnych záveroch vyjadrených v práve uvedenom rozhodnutí spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu (1 Cdo 124/2018, 4 Cdo 186/2018, 5 Cdo 139/2018, 6 Cdo 125/2018, 6 Cdo 148/2018, 7 Cdo 181/2018, 7 Cdo 207/2018, 7 Cdo 240/2018, 7 Cdo 279/2018, 7 Cdo 48/2019).

11. Vec prejednávajúci senát, stotožňujúci sa s interpretáciou § 422 ods. 1 a 2 C.s.p., podanou v judikáte R 29/2019, konštatuje, že v prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania úrok 198,79 €, úrok 15,90% ročne z nezaplatenej istiny 3.859,53 € od 21. apríla 2015 do zaplatenia a nezaplatené poplatky za poistenie 5,54 €. V čase začatia dovolacieho konania (22. augusta 2018) súhrnná výška takéhoto plnenia predstavovala sumu 2.253,80 € [198,79 + 428,73 € ako úrok za pomernú časť roka 2015 ($3.859,53 \times 15,90\% : 365 \times 255$) + $2 \times 613,66$ € ako úroky za 2 ucelené roky 2016 a 2017 + 393,42 € ako úrok za pomernú časť roka 2018 ($3.859,53 \times 15,90\% : 365 \times 234$) + 5,54]. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (v júni 2015) bola 380 € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 297/2014 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015). Odvolací súd teda rozhodoval dovolaním napádaným výrokom jeho rozsudku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (ktorým bola v rozhodnom čase suma 3.800 €). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a/ C.s.p. vylúčená.

12. So zreteľom na práve uvedené najvyšší súd preto procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C.s.p. odmietol.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.